

zeo. To znači, da je kralj Stjepan bio već pokorio sve primorske romanske gradove, i da su svi ostali pod njegovom vlasti, osim Zadra, koji se je predao Mlečanima.¹⁾ Contareno je tom prilikom, kad su mu se izjalovili pokušaji, da osvoji otočne gradove u južnoj Dalmaciji, odlučio iznenaditi Dubrovčane, ali ti su se domislili njegovoj nakani i odmah uzeli graditi tvrđu *sv. Lovrinca*. Contareno nije ni pokušao da iskrca svoje čete, već je nastavio plovidbu, tobože na Istok. Ujedljivi kroničari dubrovački tom prigodom zabilježiše, da su Mlečani, ne bi li bar donekle naknadili troškove izjalovljenog im poduzeća, počeli otada svojim veslačima, t. zv. »galijotima«, računati 14 mjeseci za jednu godinu! Mletački galijoti prozvaše od tog doba dubrovačku tvrđavu *Mal-paga*, »zlo plaća«, jer su dobivali za 14 mjeseci, koliko prije za 12, i kadagod bi tuda mimo plovili, klicali bi »Mal-paga«.²⁾

Stjepanov sin, kralj *Petar Krešimir IV.* (1058. do 1073.) nastavio je očevo djelovanje oko uspostave hrvatskog gospodstva nad Jadranom, i on je konačno, godine 1069. u kraljevskom Ninu, okružen hrvatskim velmožama, mogao doista kazati: »*Bog svemogući raširio je moju državu na kopnu i na moru*«. Gradovi dalmatinski već od prve godine njegova vladanja priznadoše ga svojim pokroviteljem, te u javnim svojim ispravama, počevši od g. 1059. navode njegovo ime, ponajviše samo. U tim ga ispravama svečano priznaju svojim kraljem,

¹⁾ Docum. p. 444.

²⁾ Resti o. c. p. 42.